

tiltraadt ny Ordning af Aldersrenten, som bringer Udgifterne til denne i Vejret, hvis Rigsdagen paa andre Maader tager Beslutninger om Udgifter, som fra alle Sider anses for fuldkommen fornødne, er der da nogen som helst Rimelighed i at pege paa dette og sige: Se, hvor de sociale Udgifter stiger; nu maa Militærudgifterne da ikke gaa ned, for der maa dog være et vist rimeligt Forhold mellem Militærudgifterne og de sociale Udgifter? Jeg maa tilstaa, jeg ser ikke Visdommen i dette. At man anser andre Udgifter for paatrængende nødvendige, maatte set ud fra Statskassens almindelige Synspunkt snarere tilskynde til at spørge, om det ikke paa et Omraade som dette var muligt at opnaa Besparelser, som kunde afbalancere noget af den Udgift, som vi fra alle Sider har været enige om det var nødvendigt at gennemføre paa helt andre Omraader.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sluttede sig til og understregede Forsvarsministerens Bemærkninger om, at man maatte haabe i de følgende Aar at komme til en Begrænsning i Militærudgifterne til omkring 38 Mill. Kr. Ja, det er jo muligt, at vi kan komme dertil, og hvis den højtærede Forsvarsminister vil fremsætte Forslag, der er egnede til at bringe dette Resultat, kan vi naturligvis kun være tilfredse med, at dette sker, selv om disse Forslag ikke tilnærmelsesvis gaar saa vidt, som vi for vort Vedkommende ønsker. Men foreløbig foreligger der jo intet derom, intet andet end ganske fromme Ønsker fra Ministerens Side. Det, der foreligger for os nu, er, at Side om Side med en Række Forslag om varig Nedsættelse af mangfoldige andre Udgifter foreligger der paa militært Omraade nogle Udsættelsesforslag og intet som helst andet eller saa godt som intet andet, og Forslag, som i ingen Henseende betyder en Begrænsning af vort Militærvæsen. At det er saa, — ja, hvis man havde andet Vidnesbyrd behov, behøvede man vel kun det ærede Medlem Hr. Pürschels uforbeholdne Tilslutning. Ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, hvor glad den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti var ved at være sluppet saa naadigt fra det, ved at Forslagene var af en saadan Beskaffenhed, som de er. Jeg tror, at enhver, der kender det konservative Partis Historie paa dette Omraade, den Overbevisningsstyrke — og jeg har for min Del Respekt for denne Overbevisningsstyrke —, som har gjort sig gældende i det konservative Folkeparti, hver Gang det drejede sig om at hævde Militærvæsenet herhjemme i Danmark, vil være paa

det rene med, at naar det konservative Folkeparti nu tilfreds slutter sig til, hvad Regeringen her foreslaar eller antyder, da er dette Udtryk for, at intet af dette i nogen Maade anfægter det Militærvæsen, der tilvejebragtes ved Ordningen af 1922.

Den højtærede Forsvarsminister staar da her med Forslag, der overfor Befolkningen fremstilles som Indskrænkninger, men som ikke er det. Vil andre Forslag træde til ved Siden af, som virkelig kan betyde noget i denne Henseende? Ja, paa en Maade skulde man synes, der var et Udgangspunkt derfor i den nærmest kommende Tid. Der foreligger oppe i det andet høje Ting et samlet Militærforslag, arvet fra den foregaaende Regering; saa vidt mig bekendt, har den højtærede Regering ikke taget dette Forslag tilbage (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Det skal snart ske). Det skal snart ske, siger den højtærede Forsvarsminister; ja, saa knytter der sig ingen Forhaabninger til Fremme af den Sag deroppe. Det er ogsaa glædeligt og ønskeligt, om det snart sker, hvis Ministeriet ikke ønsker Sagen fremmet, thi det er jo en noget besynderlig Tilstand, at det høje Landsting, formodentlig efter Aftale med den højtærede Regering, befinder sig under en første Behandling af et Lovforslag, hvor nogle har haft Ordet, medens andre indtegnede Talere har ventet nogle Maaneder. Men jeg forstaar altsaa, at denne Tilstand nu skal høre op, og at den højtærede Regering vil tage dette Forslag tilbage. Naar saa sker, vilde jeg da ønske, at den højtærede Regering paa anden Maade skabte Grundlag for en virkelig Forhandling om Forandring af vort Militærvæsen. Det var jo endnu i Fjor saaledes, da Partiet Venstre ikke sad med Regeringsmagten her i Salen, men var Oppositionsparti, at man indenfor Udvalget erklærede sin Beredvillighed til en Realitetsforhandling om en Omordning af vort Militærvæsen, naar der var sket dette, at Tyskland var optaget i Folkenes Forbund, Locarno-Aftalerne var traadt i Kraft, og den Voldgiftstraktat, om hvilken der forhandles med Tyskland, var blevet til Virkelighed. Man havde vel tillige Tanken om en Nedrustningskonferences Afholdelse, men saa vidt jeg forstod, var det paa de andre Punkter, man lagde afgørende Vægt. De andre Krav er nu opfyldt, Grundlaget foreligger, og med Hensyn til Nedrustningskonferencen foregaar det forberedende Arbejde, for øvrigt paa et saadant Grundlag, at alle maa være paa det rene med, at de Forhandlinger, der her kommer, vil ikke paa nogen Vis kunne komme til at